

การนำเสนอเนื้อหาของซีรีส์ ฮอร์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2

Presentation of the Contents of a Series of Hormones Season 2

สรรพชัย เจียรนานนท์*

บทนำ

“ละครโทรทัศน์” มีความหมายตรงกับคำภาษาอังกฤษ เช่น Soap opera, Drama series รวมทั้งในระยะหลัง อาจจะได้การเรียกแบบสั้นๆ ได้อีกว่า “ละครซีรีส์” ทั้งจากตะวันตก เกาหลี ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฯลฯ แต่ทั้งหมดล้วนเป็นความบันเทิงทางจอแก้วในรูปแบบเดียวกัน รวมทั้งละครไทยด้วย ละครโทรทัศน์ของไทยที่ได้ชื่อว่า ละครหลังข่าวค่ำ คือละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศในช่วงเวลา 20.30 น. เป็นต้นไป เป็นช่วงเวลาเรียกว่า ไพร์มไทม์ (Prime time) คือช่วงเวลาที่ผู้ชมอยู่หน้าจอโทรทัศน์มากที่สุดของวัน เมื่อการสร้างละครโทรทัศน์กลายเป็นสิ่งที่ทุกสถานีต้องแข่งขันกัน ผู้จัดละครหรือบริษัทที่รับผลิตละครโทรทัศน์ จึงต้องหาวิธีการในการสร้างละครเพื่อให้มีผู้ชมจำนวนมากที่สุด และเมื่อเรตติ้ง(rating) ความนิยมมีสูงมากขึ้น ก็จะมีนำมาซึ่งรายได้จากค่าโฆษณาต่อผู้จัดละครหรือบริษัทผู้ผลิต (สมสุข หินวิมาน, 2545)

ละครซีรีส์ในปัจจุบัน คือการนำเสนอละครเป็นตอนในแต่ละสัปดาห์ เพื่อให้ผู้ชมติดตามต่อเนื่องทุกอาทิตย์ ในปัจจุบัน มีละครที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวัยรุ่นอยู่เป็นจำนวนมาก หนึ่งในนั้นก็คือ ละครซีรีส์ ฮอร์โมน วัยว้าวุ่น ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องวัน (One) โดยในซีซั่นแรก ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนนาดาวบางกอก โดยมีการนำเสนอคล้ายกับซีรีส์ต่างประเทศ และมีวิธีการลำดับภาพ ดำเนินเรื่องคล้ายภาพยนตร์ โดยในซีซั่นแรก (Season1) มีจำนวนทั้งหมด 13 ตอน โดยใช้ชื่อตอนเกี่ยวกับฮอร์โมนของมนุษย์ เช่น เทสโทสเตอโรน (Testosterone) ฮอร์โมนเกี่ยวกับเพศชาย เป็นต้น

เนื่องด้วยการนำเสนอที่ตรงไปตรงมา และสะท้อนพฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบันได้ตรงตามความเป็นจริงของวัยรุ่น ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นแง่ลบ เช่น ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในชุดนักเรียน การทะเลาะวิวาท หรือเรื่องของชายรักชาย เป็นต้น จนถึงขนาดที่เป็นข่าวว่ามีผู้ปกครองส่งเรื่องร้องเรียนไปยัง กสทช.ให้ช่วยเข้ามาตรวจสอบการนำเสนอเนื้อหาของละครซีรีส์ฮอร์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น1 ว่าเหมาะสมหรือไม่ในการนำเสนอ ทำให้เกิดเป็นกระแสพูดถึงกันอย่างกว้างขวางทั้งตามสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือแม้กระทั่งโลกออนไลน์ ผลสุดท้ายทางผู้ผลิตก็ออกมาชี้แจง และแนะนำให้มองในเจตนาที่ดีของผู้สร้าง ซึ่งต้องการดีแผ่สังคมวัยรุ่นและพยายามระมัดระวังการนำเสนอภาพ เนื้อหา ออกไปค่อนข้างมากพอสมควร

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

และอยากให้ผู้ปกครองใช้ละครเป็นเครื่องมือในการสอนวัยรุ่นให้รู้จักผลเสียของพฤติกรรมที่ไม่ดีต่างๆที่ตัวละครกระทำในเรื่อง มากกว่าที่จะปิดหูปิดตาหรือยุติการออกอากาศของละคร อีกทั้งวัยรุ่นเองก็ออกมาแสดงทัศนคติว่า เรื่องราวในละครซีรีส์ฮอว์ไทม์วัยรุ่นนั้น ยังเล็กน้อย เมื่อเทียบกับเรื่องราวจริงๆในสังคม ดังนั้นจึงอยากให้ผู้ใหญ่เปิดใจให้กว้างและยอมรับว่าเรื่องราวในละครมีอยู่จริง และไม่ควรถัดบังแต่ควรเปิดเผยเพื่อสอนเด็กวัยรุ่นไปในตัวมากกว่า

จนกระทั่งมาใน ซีซั่นที่ 2 ทำให้ผู้ผลิตต้องเพิ่มเรตติ้งการชมละครจาก น13+ เป็น น18+ ถือเป็นรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมที่มีอายุเกิน 18 ปีขึ้นไป เพราะเนื้อหาที่มีการสะท้อนภาพปัญหาวัยรุ่นที่รุนแรงขึ้น ชัดเจนมากขึ้น เช่น ปัญหายาเสพติด การดื่มสุรา การมีเพศสัมพันธ์ในชุดนักเรียนทั้งระหว่างเพศชายและเพศหญิง และระหว่างเพศชายและเพศชาย ความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงกับเพศหญิง เป็นต้น

บทความนี้จึงต้องการศึกษาการนำเสนอเนื้อหาของละครซีรีส์ฮอว์ไทม์ วัยวัยรุ่น ซีซั่น2 ที่ได้มีการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย การดำเนินเรื่อง ประเด็นการนำเสนอ ว่าส่งผลอย่างไรต่อผู้รับสารที่เป็นนักเรียน และบุคคลทั่วไปในสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการนำเสนอเนื้อหาของละครซีรีส์ฮอว์ไทม์ วัยวัยรุ่น ซีซั่น2
2. เพื่อศึกษาการเปิดรับเนื้อหาของละครซีรีส์ฮอว์ไทม์ วัยวัยรุ่น ซีซั่น2

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าละครซีรีส์วัยรุ่น ยังคงนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรม ทัศนคติ และการดำเนินชีวิตของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เหมือนกับซีซั่นแรก เพียงแต่ว่า ตัวละครเดิมจากซีซั่นแรกนั้น มีพัฒนาการในเรื่องของความคิด เหตุผล การตัดสินใจ อยู่ในทุกตัวละครของเรื่อง บางตัวละครมีการนำเสนอเรื่องราว ความคิด ที่ผิดแปลกไปจากตอนแรก เช่น ตัวละคร ดาวในเรื่อง ที่ในซีซั่นแรก เป็นเด็กสาวที่สดใส ร่าเริง มีชีวิตชีวา แต่พอมาในซีซั่นที่2 พบว่า ผลกระทบจากการถูกกดดันจากบุคคลในครอบครัว โดยเฉพาะแม่ของดาว ที่มีลักษณะนิสัยเจ้าระเบียบ จู้จู้จุกจิก และหัวโบราณ คอยบงการชีวิตลูกสาวและเลี้ยงลูกแบบจำกัดอิสระทางความคิดและการดำเนินชีวิต ทำให้ตัวละคร ดาว มีพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไป บุคลิกเริ่มเป็นเด็กเก็บกด ไม่สดใส และมีแรงต่อต้านพ่อแม่อยู่เล็กน้อย

ซึ่งในละครซีรีส์เรื่องฮอว์ไทม์ วัยวัยรุ่น ซีซั่น2 ได้ฉายภาพวัฒนธรรมของสถาบันครอบครัวต่างๆในสังคมไทยไว้อย่างหลากหลายและดูสมจริง ครอบครัวถือเป็นหน่วยทางวัฒนธรรมหน่วยแรกของมนุษย์ ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคม (social institution) คือ ถูกกำหนดให้มีหน้าที่หลายๆประการต่อปัจเจกบุคคล และเมื่อพิจารณาในแง่องค์ประกอบย่อยของวัฒนธรรม เช่น ลักษณะการเป็น “พิธีกรรม” (ritual) เรา

จะพบว่า แต่ละครอบครัวมีการสร้างพิธีกรรมของครอบครัวแต่ละครอบครัวขึ้นมา เช่น ต้องกินข้าวเย็นพร้อมหน้าพร้อมตากัน ไปดูหนังร่วมกัน วันอาทิตย์อยู่บ้านทำกิจกรรมร่วมกัน (กาญจนา แก้วเทพ, 2549) ดังในละครซีรีส์ฮอร์โมนวัยว้าวุ่น ที่สะท้อนพิธีกรรมของแต่ละครอบครัว ที่จะสะท้อนความอบอุ่นในครอบครัวด้วยว่ามีมากหรือน้อย เช่น ครอบครัวของ ต้า และ ภู ที่จะมีฉากที่ให้เห็นว่าครอบครัวมีการกินข้าวพร้อมหน้าพร้อมตาพ่อแม่ลูก ในขณะที่อีกหลายครอบครัวไม่มีกิจกรรมเหล่านี้ บางครอบครัวขาดพ่อแม่แต่แม่ เช่น ครอบครัวของ สไปรท์ ที่ทำให้เราจะไม่เห็นภาพลักษณะกิจกรรมในครอบครัวมากนัก จะเป็นลักษณะต่างคนต่างทำหน้าที่และทำกิจกรรมของตนเอง

ภาพที่ 1 ภาพโปสเตอร์ละครซีรีส์ ฮอร์โมนวัยว้าวุ่น ซีซั่น2
ที่มา : (ภาพยนตร์และซีรีส์, 2557, ออนไลน์)

วิธีการเล่าเรื่องเป็นคุณลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละประเภท A. Kuhn (1996) วิเคราะห์การเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ว่ามีสูตรตายตัวอยู่ 3 ขั้นตอน โดยเริ่มต้นของการสร้างปมปัญหา (Enigma) หลังจากนั้นก็ลากปมดังกล่าวให้ยาวออกไป (Retardation) จนกระทั่งคลี่คลายในที่สุด (Resolution) หลังจากหมดปัญหาไปหนึ่งเปลาะ ปัญหาใหม่ก็จะเกิดขึ้นมา (Enigma) แล้วก็เวียนไปตามวัฏจักรดังกล่าว ละครโทรทัศน์ จึงมีวิธีการเล่าเรื่องที่ต่างจากภาพยนตร์ แต่ละครซีรีส์ฮอโมิน วัยว้าวุ่น ทั้งสองซีซั่น เลือกใช้วิธีการผสมผสานการเล่าเรื่องแบบละครโทรทัศน์และแบบภาพยนตร์เข้าไว้ด้วยกัน ทำให้ผู้ชมติดตามภาพ เนื้อหา ที่ผู้ผลิตนำเสนอ โดยที่ผู้ผลิตมีการใส่สัญลักษณ์ การเปรียบเทียบให้ผู้ชมต้องตีความ รวมทั้งการสั่งสอนคนดูโดยวิธีการที่แนบเนียน ไม่ทื่อ ไม่ตรงจนเกินไป เพราะไม่เช่นนั้นผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักคือวัยรุ่นจะไม่นิยมรับการสอนแบบตรงๆ และอาจถึงขั้นปฏิเสธ แต่ละครเรื่องนี้มีวิธีการสอนแบบละมุนละม่อม ชี้ให้เห็นผลการกระทำของตัวละครว่า “ทำอย่างไรย่อมได้แบบนี้”

นอกจากนี้แล้ว การเปิดรับเนื้อหาของละครซีรีส์ฮอโมิน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 ยังทำให้เกิดอบรมเพาะการเปลี่ยนแปลงทางความคิดของเด็กนักเรียนในวัยมัธยมศึกษาตอนปลายในหลากหลายประเด็น สอดคล้องกับ จอร์จ เกร็บเนอร์ (George Gerbner) นักวิชาการทางการสื่อสารชาวอังกฤษ ที่ได้เคยชี้ให้เห็นถึงบทบาทในลักษณะ 3Bs ของโทรทัศน์ที่นำไปสู่การอบรมเพาะด้วยกันดังนี้ (Baran & Davis, 2009)

1. Blurring หรือ การเลือนราง หมายถึง โทรทัศน์มีบทบาทในการลบภาพหรือลบแบบแผนการมองโลกแบบดั้งเดิมของคนที่เคยมีมาให้จางหายไป ดังเช่นละครซีรีส์ฮอโมิน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 ที่นำเสนอภาพการมีเพศสัมพันธ์กันของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง การนำเสนอภาพการมีเพศสัมพันธ์กันของนักเรียนชายกับนักเรียนชาย ทำให้ค่านิยมของการมองเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไป คล้ายคลึงกับค่านิยมทางตะวันตก และที่ชัดเจนกว่าในซีซั่นนี้คือ การนำเสนอเกี่ยวกับรักร่วมเพศ ชายกับชาย หญิงกับหญิง ที่ทำให้คนในสังคมเริ่มยอมรับว่า ความรัก ความสัมพันธ์ของคนในสังคมไม่ได้มีแค่ เพศชายกับหญิงเท่านั้น

2. Blending หรือ การผสม หมายถึง โทรทัศน์ค่อยๆผสมความเป็นจริงของคนให้เข้ากับค่านิยมหรือวัฒนธรรมหลักที่ปรากฏอยู่ในโทรทัศน์ เช่น ค่านิยมการใช้โทรศัพท์มือถือถือสมาร์ทโฟนหรือไอโฟนที่ผู้ชมจะได้เห็นตัวละครในเรื่องที่เป็นเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้กันตลอดทั้งเรื่อง และสะท้อนค่านิยมของเด็กนักเรียนในโรงเรียนในเรื่องที่เป็นโรงเรียนเอกชน โดยดูได้จากสัญลักษณ์ของการใส่กางเกงนักเรียนสีน้ำเงินของนักเรียนชาย ที่เป็นเครื่องหมายบ่งบอกว่าโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนที่ผู้เรียนมีฐานะทางบ้านที่ดีในระดับหนึ่ง

3. Bending หรือ การเบี่ยงเบน หมายถึง โทรทัศน์จะค่อยๆโน้มน้าวใจผู้ชมให้มองโลกค่านิยมที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อตอบสนองผลประโยชน์ของโทรทัศน์ เช่น ค่านิยมเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ด้วยการใช้ถุงยางอนามัย ดังเช่นประโยคคลาสสิกในละครที่ว่า “อยากกินสไปรท์ต้องใส่ถุง” สะท้อนให้เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กันในปัจจุบันก่อนวัยอันควรอาจจะไม่ใช่เรื่องผิดร้ายแรง หากรู้จักป้องกัน

ทั้งนี้ ในแง่ของการเปิดรับเนื้อหาของผู้ชมที่เป็นกลุ่มเยาวชน ที่ถึงแม้ว่าละครเรื่องนี้จะกำหนดระดับความเหมาะสมไว้ที่ รายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปีควรได้รับคำแนะนำ แต่จากผลสำรวจของศูนย์สำรวจความคิดเห็นบ้านสมเด็จโพลล์ ได้ดำเนินโครงการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อหาของซีรีส์ ฮอร์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 โดยเก็บจากกลุ่มตัวอย่างจากเยาวชนอายุไม่เกิน 25 ปีที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและเยาวชนอายุไม่เกิน 25 ปีผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network) ที่รับชมซีรีส์ ฮอร์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 จำนวนทั้งสิ้น 1,358 กลุ่มตัวอย่าง เก็บข้อมูลในวันที่ 16 - 22 สิงหาคม 2557 พบว่า มีกลุ่มผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนร้อยละ 26.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนร้อยละ 42.7 ซึ่งนักเรียนในวัยนี้ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่าหรือเทียบเท่า 18 ปี รวมแล้วมีนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของละครจำนวนร้อยละ 69.1 นั้นหมายความว่า มีจำนวนเกินครึ่งของคนที่ตอบแบบสอบถามนี้ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าการนำเสนอเนื้อหาของซีรีส์ ฮอร์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 เป็นการสะท้อนความเป็นจริงของสังคมในยุคปัจจุบัน ร้อยละ 73.06

นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่น่าสนใจคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่คิดว่าการนำเสนอเนื้อหาของซีรีส์ ฮอร์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 จะทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบของเยาวชนเป็นจำนวนร้อยละ 40.9 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับได้กับเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจำนวนร้อยละ 53.1 รับไม่ได้ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับได้กับเรื่องการรักร่วมเพศ แบบชายรักชายหรือแบบหญิงรักหญิง ร้อยละ 56.1 ส่วนใหญ่แล้วจำนวนเกือบครึ่งในแต่ละประเด็นสะท้อนให้เห็นว่า ผู้ชมที่เป็นเด็กนักเรียนส่วนใหญ่รู้อยู่แล้วว่านี่คือละครโทรทัศน์ สอดคล้องกับทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจของสื่อที่มองว่า ผู้ชมมีลักษณะตั้งรับต่อสื่อ (Active audience) และใช้ประโยชน์ของละครเพื่อสร้างความพึงพอใจเพราะสามารถรับได้กับเนื้อหาในละครที่สะท้อนสภาพสังคมแวดล้อมของวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี

ความสัมพันธ์ของตัวละคร ที่มีคาแรกเตอร์ที่หลากหลาย เป็นจุดเด่นในการนำเสนอละครซีรีส์ ฮอร์โมน วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 ในละครโทรทัศน์เราจะขาดตัวละครไม่ได้ ตัวแปรที่สำคัญหรือวิธีการนำเสนอความสัมพันธ์ของตัวละคร มีส่วนน่าสนใจในการนำเสนอของละครเรื่องนี้ในเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ (Gender relations)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างชายกับหญิง

ตัวละครอย่าง ขวัญ กับ หมอก ในเรื่อง ที่สร้างขึ้นด้วยความสมบูรณ์เพียบพร้อม ทั้งนิสัยใจคอ การสนใจการเรียน เรียกได้ว่า เป็นนักเรียนในอุดมคติของคนเป็นครู และเป็นลูกที่ดีของคนเป็นพ่อแม่ ทั้งคู่เรียนรู้ความรัก ความสัมพันธ์แบบค่อยเป็นค่อยไป เป็นตัวละครที่สร้างความเป็นอุดมคติ แต่ก็ยังสัมผัสถึงความ เป็นมนุษย์ได้

ตัวละครอย่าง ไข่ กับ สไปรท์ในเรื่องนี้ กลายเป็นขั้วตรงข้าม และดูเป็นคนในสังคมจริงที่สัมผัสได้ ไม่ยึดถือเรื่องความสัมพันธ์ ผัวเดียวเมียเดียว อีกต่อไป โดยเฉพาะ สไปรท์ ที่มีความคิดในตอนแรกว่า เพศสัมพันธ์คือความเท่าเทียมกัน ดังนั้นเธอจึงสามารถมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายได้ทุกคนที่เธอพึงพอใจ แต่ผล

สุดท้ายกลับพบว่า การกระทำเช่นนั้นส่งผลให้ความสัมพันธ์ของเธอกับไผ่ ไปด้วยกันไม่รอด เมื่อผู้ชายมองว่า หากผู้หญิงเคยไม่ซื่อสัตย์กับคนๆ เดียว แล้วจะเชื่อใจกันได้อย่างไร

2. ความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชาย

ถือเป็นความสัมพันธ์ที่อาจจะไม่แปลกใหม่สำหรับโลกของละคร เพราะมีการนำเสนอความสัมพันธ์ของตัวละครแบบนี้มาจำนวนมากในละครหลายๆ เรื่อง แต่ทว่าละครเรื่องนี้มีความใหม่อยู่ที่การนำเสนอที่ใส่ความเป็นมนุษย์ มีเลือดมีเนื้อ มากกว่าการทำให้คนที่มีเพศสภาพแตกต่างจากคนในสังคมส่วนใหญ่เป็นเพียงตัวตลก หรือมีความต้องการทางเพศแต่เพียงอย่างเดียว ละครเรื่องนี้ ทำให้ตัวละครอย่าง ภูกับธีร์ หรือธีร์กับบน เป็นความสัมพันธ์ที่มีความรู้สึก รัก ชอบ เกลียด เหมือนเพศสภาพ ชายกับหญิง จนทำให้คนดูรู้สึกและเริ่มยอมรับความสัมพันธ์ที่ยังคงต้องซ่อนเร้น หลบๆ ซ่อนๆ ในสังคมจริง แต่ในสังคมจินตนาการ อย่างในละคร กำลังสร้าง มายาคติ บางอย่างให้ผู้ชมยินยอมพร้อมใจหรือยอมรับความสัมพันธ์แบบนี้ว่ามีจริงและเป็นธรรมชาติ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างหญิงกับหญิง

ความสัมพันธ์แบบนี้จะเป็นความสัมพันธ์แปลกใหม่ในโลกละคร เพราะยังมีการนำเสนออยู่น้อย แต่ก็ได้รับความสนใจจากผู้ชมจำนวนหนึ่งที่มี เพศวิถี ในการชอบเพศเดียวกัน ตัวละครอย่าง ดาวกับก้อย สะท้อนภาพความไม่สนใจผู้ชายหรือผิดหวังจากความรักแบบ ชายกับหญิง โดยเฉพาะ ปมฝังใจที่ดาวถูกผู้ชายคนแรกในชีวิตที่มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งแล้วตีจาก หนีหายไป เสมือนการถูก เจาะไขแฉง ทำลายความบริสุทธิ์ทั้งกายและใจของตัวละครอย่างดาว จนทำให้ต้องหันไปพึ่งพิงความรักจากเพศเดียวกัน

ละครเรื่องฮอโม่น วัยว้าวุ่น ซีซั่น 2 ยังคงเน้นการจำลองภาพความสัมพันธ์ทางสังคมแบบชุมชนขนาดใหญ่ (collectivity) ประกอบด้วยสายโยงใยกันระหว่างคนจำนวนมาก หลายเพศ หลายวัย แม้ว่าการนำเสนอความสัมพันธ์แบบนี้จะไม่ใช่ว่าเรื่องใหม่ แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของการให้คำอธิบาย (explanation) กับสังคมถึงชีวิตวัยรุ่นได้ที่นับวันจะมีความซับซ้อนในชีวิตไม่แตกต่างจากผู้ใหญ่ในสังคมนี้เช่นกัน

สรุป

ต้นตำรับนักทฤษฎีจิตวิเคราะห์อย่าง ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เคยกล่าวไว้ว่า ในเวลาที่เราพูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างโลกความจริง (Fact) กับโลกจินตนาการ (Fiction) นั้น เรามักจะเชื่อว่าโลกจินตนาการ (Fiction) นั้น เรามักจะเชื่อว่าโลกทั้งสองใบนี้ขัดแย้งกันหรือมีเส้นแบ่งแยกจากกันที่ชัดเจน ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงเส้นที่กั้นอยู่บางๆ แต่หลายคนก็ยังย่ำว่า โลกทั้งสองมีเส้นกั้นแบ่งอยู่ อย่างไรก็ตาม ฟรอยด์ได้แย้งทัศนะดังกล่าวนี้และเสนอว่า โลกความจริงและโลกจินตนาการมีลักษณะ 'Coexistence' หรือเกิดขึ้นพร้อมกันเสมอ (สมสุข หินวิมาน, 2545)

เมื่อประยุกต์ข้อคิดเห็นจากฟรอยด์มาใช้อธิบายละครซีรีส์ฮอว์กไทม์ ว้าวุ่น พบว่า ผู้ชมมีลักษณะของการเชื่อมโยงโลกของละคร และโลกของความจริงเข้าอยู่ด้วยกันเสมอ ในผู้ชมหลายคนพร้อมยอมรับการกระทำของตัวละครบางส่วนมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง ผู้ชมจึงไม่รู้สึกผิดแปลกอันใดยิ่งถ้าหากเนื้อหาในละครจะมีความใกล้เคียงหรือเรียกว่า สะท้อนสังคม พวกเขารับได้กับการนำเสนอ เรื่องจริง ที่อาจจะเป็นส่วนเสี้ยวของของเรื่องจริงมานำเสนอ ดังที่หลายๆ คนเคยวิจารณ์คนที่ออกมาคัดค้านการนำเสนอละครเรื่องนี้ว่า “ชีวิตจริงวัยรุ่นท่าหลวไหลมากกว่าในละครอีก” แต่ทั้งนี้หลายคนเข้าใจและเรียนรู้กับมันได้ว่า อันนั้นคือความบันเทิงในโลกสมมติที่ตัวเองอาจไม่มีวันไปถึง เพียงแต่ขอได้มีประสบการณ์แค่การเรียนรู้ก็ยิ่งดี

ซึ่งนำไปสู่อาการที่เมื่อดูเสร็จละครจบแล้ว มีความรู้สึก อิ่ม หรือในภาษาอังกฤษเรียกว่า involvement ของผู้ชมละครโทรทัศน์ การชมละครที่เนื้อเรื่องในละครเป็นโลกจินตนาการที่ขนานไปพร้อมกับโลกความเป็นจริง ดังนั้นเวลาผู้ชมดูความขัดแย้งระหว่าง พ่อลูก ครูนักเรียน เช่น พ่อของวิน พ่อของไผ่ วินกับครู หรือ ความรักระหว่างเพศชายหญิง ชายกับชาย และหญิงกับหญิง ดังเช่น คู่ของ ภูกับธีร์ ดาวกับก้อย หลายคนจึงพอสัมผัสความรู้สึกและรับรู้กรอบความคิดในความเป็นจริงบางอย่างที่ผู้ชมอธิบายเหตุผลความรู้สึกกับตัวเองได้

นอกจากนี้อารมณ์ร่วมหรืออาการอื่น นั้นจะเกิดขึ้นมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับ ต้นทุนทางวัฒนธรรมของแต่ละบุคคล การพบเจอประสบการณ์ชีวิตบางอย่างที่อาจคล้ายคลึงหรือเหมือนกับตัวละคร เช่น การรักเพศเดียวกัน การมีเพศสัมพันธ์ ปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างเด็กกับพ่อแม่ ความอยากรู้อยากลอง ซึ่งอาการอื่นของแต่ละคนอาจจะไม่เหมือนกัน หากว่าไม่เคยพบเจอหรือเคยสัมผัสกับประสบการณ์เหล่านี้ในชีวิตจริง ทำให้จินตนาการในการ “ตีความ” ละครซีรีส์ฮอว์กไทม์ ว้าวุ่น ของแต่ละคนแตกต่างกันออกไป

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2545). *สื่อบันเทิง: อำนาจแห่งความไร้สาระ*. กรุงเทพฯ : ออลอเบอร์ทัวร์.
- . (2547). *สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- . (2549). *ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา*. กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสัน เพรส โปรดักส์.
- กิตติ กันภัย. (2556). *การวิเคราะห์ผู้รับสารสื่อมวลชน*. กรุงเทพฯ : เจริญบุญการพิมพ์.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2557). โพลชี้เยาวชนค่านิยมซีรีส์ดัง 'ฮอว์โมน ซีซั่น 2'. ค้นเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2557. จาก <http://www.thairath.co.th/content/445308>.
- ภาพยนตร์และซีรีส์. (2557). *HORMONES วัยว้าวุ่น SEASON 2*. ค้นเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2558. จาก <http://gth.co.th/films-and-series/hormones>.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชานิติศาสตร์. (2548). *ประมวลสาระชุดวิชาปรัชญานิติศาสตร์ และทฤษฎีการสื่อสารหน่วยที่ 8-15*. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยุคล เบ็ญจรงค์กิจ. (2545). *การวิเคราะห์ผู้รับสาร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องอาจ สิงห์ลำพอง. (2557). *กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์*. กรุงเทพฯ : สามลดา.
- Baran, S.J. & Davis, D. K. (2009). *Mass communication theory*. (5th ed.). Boston, MA : Wadsworth Cengage Learning.
- McQuail, D. (1987). *Mass communication theory: An introduction*. (2nd ed.). London: Sage.